

ved en almindelig god Drift at kunne indbringe, er det jo klart nok, at derigennem bliver Skatten af dette Beløb baade Kapitalkat og Indkomstskat, og dermed er man færdig. Det er et Vilkaar, som er langt billigere for Landbruget end de, som ville foreligge i den kombinerede Indkomst- og Formueskattelovgivning. Det er altsaa en Fordel derved. — En anden Fordel derved er ogsaa den, at man undgaar at komme ind paa et af de allervanskeligste Omraader ved Gennemførelsen af en almindelig Indkomstskat, at vurdere Erhvervsudbyttet for mindre Landejendomme. Det er en ganske overordentlig vanskelig Sag, og saa meget vanskeligere som vedkommende selv ikke i Grunden har noget Begreb om det. De have Begreb om, hvordan de sidde i det i det hele taget, men hvor meget de egentlig have i Erhvervsindtægt som Driftsherrer, det tror jeg, at de kun rent undtagelsesvis vide ubetinget Besked om. Det er altsaa atter en Fordel.

Hvad der dernæst forekommer mig at være en Fordel ved dette Lovforslag, det er, at det uden videre sletter Land- og Ligningsskatten med et Beløb af 3 Kr. 75 Øre pr. Tønde Hartkorn, saa vidt jeg erindrer. Det forsvinder, og det er noget, man kan mærke. Der er noget rent og klart deri. Og hvad er det, der træder i Stedet for denne Land- og Ligningsskat? Der træder en Ejendomsskyld i Stedet, som jo egentlig er en let ny Matrikulering, der gentager sig hvert tredje Aar, og ikke som den gamle Matrikulering er baseret paa en Undersøgelse Tønde Land for Tønde eller Jordstykke for Jordstykke, om, hvorledes dets Produktivitet kan antages at være, men som holder sig omtrent til det samme som Forordningen af 1802. Den daværende Jordafgift blev paalagt, tagen af det hele summarisk, samlet. Men det er ikke alene det, at det, der betales, paa en Maade betales efter en ny Matrikel eller en ny Vurdering, men det er tillige det, at det kun betales af Ejeren med den Del deraf, som han selv i Virkeligheden ejer. Dette er desværre i Reglen ikke ubetydelige Beløb, som en Ejendomsbesidder ikke selv ejer af sin Ejendom, men som staar i Prioriteter. Det betaler han ikke for. Ganske vist er der fra det ærede 5te Medlem for 7de Valgkreds (Rottbøll), saa vidt jeg erindrer, fremkommen som Indvending derimod, at man nok skulde vide fra Kreditors Side at vælte Skatten over paa Debitor, saaledes altsaa, at dette Fradrag for Prioriteterne, den Del af Skatten, som Udræderen af Skatten modtager igen som Af-

drag paa sine Renter, i Virkeligheden ikke vil tilflyde ham. Jeg tror, at det ærede Medlem tager fuldstændig fejl deri. Jeg vil for det første gøre opmærksom paa, at med Hensyn til al den Prioritetsgæld, som hidrører fra Kreditforeningslaan eller fra Overformynderiet og andre offentlige Institutioner, er der ikke Spørgsmaal om nogen Snigen sig fra Skatten. De kunne slet ikke komme dertil, fordi Staten henter Pengene umiddelbart hos dem, hos selve Institutionen. Der bliver altsaa i det højeste Tale om private Laan, særlig om de sekundære Laan. Og jeg overhørte ikke at det ærede Medlem ogsaa bestemt accentuerede det, at det var de sekundære Prioritetshavere, som han antog vilde kunne vælte Skatten over paa Kreditorerne. Selvfølgelig, det kunne de; men selvfølgelig kunne de ogsaa nu kræve højere Rente end den sædvanlige Rente. Man maa erindre, at under vore lette, alt for lette Kreditforhold naar man under Navn af kun at naa til $\frac{2}{5}$ eller højst $\frac{3}{5}$ af en Ejendoms Værdi, ved de Prioriteter, som tages i Kreditforeningerne, i Virkeligheden ofte betydeligt højere op, og det ved anden Prioritetshaver overmaade godt. Man kan altsaa ikke undre sig over, at disse sekundære Prioriteter blive betragtede som ret usikre, og selvfølgelig maa Renten eller vil Renten altid rette sig efter den Sikkerhed, som antages at være til Stede. Naar altsaa det ærede Medlem antog, at disse sekundære Prioritetshavere vilde benytte denne Lejlighed til at klemme de ulykkelige, der have været nødte til at prioritere til Taget, svarer jeg kun dertil det: Ja, det kan saamænd gerne være, men de kunne akkurat lige saa godt gøre det nu, thi dersom overhovedet vedkommende er saaledes stillet, at han hellere maa betale $\frac{1}{2}$ pCt. mere end at faa sin Kapital opsagt, kan de gøre det, og saa antager jeg ogsaa, at de ville gøre det, for saa vidt de ikke have bundet sig paa længere Tid. Jeg tror, at under vore Forhold nu er Summen af de sekundære Prioriteter i Ejendommene forholdsvis ubetydelig, sammenlignet med Summen af de 1ste Prioriteter.

Jeg maa tillade mig at gøre en lille Bemærkning til det ærede Medlem, som jeg ser staar tæt ved mig, det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (P. Bojsen), som i sit Foredrag i Gaar erindrede mig om, at jeg tidligere her i Salen havde gjort gældende, at man ved at slette Land- og Ligningsskatten for en Ejendom vilde forandre paa en efter min Mening uheldig Maade Betingelserne for Valgret til Lands-